

Хајде да почнемо од уверења једног великог дела јавности да је Покрет 1389 клерофашистичка организација. Због чега сте ви клерофашисти?

– Ко је вас информисао да смо ми фашисти? Б92, РТС? Ја бих потражио боље изворе информација од тих фабрика виртуелне стварности. Колико ме служи сећање, ви сте се негде већ једном огрешили о нас, стављајући нас скупа са онима чије активности и сами не одобравамо. Да није увредљиво то што тај наводно велики део јавности мисли о СНП 1389, рекао бих да је тако нешто напросто нетачно. Ми фашисти? Па нисмо ми Национални строј, нити Крв и част; њихове идеолошке централе налазе се у земљама негдашњих сила осовине, сада угледних чланица ЕУ. Ми сматрамо да су они овде подметнути од стране разних служби; и иначе има много (дез)информатора, не само у патриотским круговима, већ свуда око нас. Па, четири Србина не могу да седе у кафани, а да бар један од њих не ради за некога.

Покрет 1389 нема никакве везе са тучом у порти манастира Грачаница и „одбраном“ владике Артемија од одлуке Синода?

– Када смо се, пре неколико месеци задесили у Грачаници, поменути "информатори" почели су да шире приче да су наше владике Атанасије и Амфилохије наводни екуменисти, желећи да унесу поделе и у цркви и међу људима. На такве ствари не смемо наредити; divide et impera историјски је настало на овим просторима и време је да се неке лекције савладају. Ми нисмо ни клерикалци као Образ, тај медијима омиљени егземплар патриотске организације. Наши припадници јесу верујући људи, али нису православни фундаменталисти нити схватају православље на тако екстреман начин. Мени се чини да ко би схватао православље на тако милитантан начин, на који рецимо то чини Образ, могао би себе да упоређи са православним језуитима, што је опет далеко од православља. Они се и даље боре против комунизма; нико им још није јавио да су сви прави комунисти одавно мртви. Ми се уопште не слажемо у идеологији ни са једном од тих организација.

Али увек сте заједно, СНП 1389 и рецимо, Образ. Против „параде поноса“, када је ухапшен Радован Караџић...

Пише: Борис Братина
уторак, 18 мај 2010 19:11

– Што се тиче параде поноса, ми јесмо на себи својствен начин учествовали у догађајима који су били везани за ту параду, али ако пажљиво пратите наше изјаве, схватићете да ниједна од изјава коју смо ми дали није изјава која позива на физичко насиље. Наше изјаве бисте могли схватити на један сасвим други начин, на један еротски начин. То је заиста требало да буде „парада поноса“ и ми смо позвали народ који се тог дана ту буде задесио да фотографише појединачно што више учесника геј-параде, а да ћемо ми откупљивати и штампати те фотографије и потом их лепити по Кнез Михајловој, па пошто су геј-пипл веома поносни људи, онда ће моћи да буду поносни и они и њихове баке и деке, маме, тате...

Што се Образа тиче, најбоље је да питате њих, јер ми се клонимо заједничких акција са њима. Но, кад ме већ питате, јесте ли приметили да они никада нису организовали ниједну акцију, него да се увек појављују тамо где неко други нешто организује, углавном ради деструкције? Јесте ли приметили како их воли Б92 и РТС? Шта рећи – сваки мазохист тражи свог садисту – да нема Образа не би било ни Анти-фа и обрнуто. Тако се ствара публицитет. Наши методи нису такви. Понекад и грешимо. Ми лепо одемо до просторија српског Хелсиншког одбора да Соњи Бисерко предамо кукасти крст, како бисмо јој лично предочили шта мислимо о њиховој делатности у Србији, а већ кроз пола сата осване заједничко саопштење 24 сорошевских НВО (које одмах сви медији објаве), у коме се каже како смо упали у приватни стан дотичне особе и малтретирали је...

Зар то не звучи као претња?

– То је претња само лицемерима. Ако већ хоћете да изађете у јавност и ако ја хоћу да вам помогнем у томе, не видим да је то било каква претња. Ми вам нудимо бесплатну рекламу, прилику да коначно будете виђени у јавности за којом толико жудите, а ви се још љутите. Шалу на страну, ово кажем јер је очигледно да је једини циљ геј покрета да буде у јавности што више и да практично проводи гаулајтерску политику ЛДП-а и ДС-а, кварећи нашу омладину. Нама је доста бајате "секс'н'драгс'н'рок&рол" идеологије, макар и у њеним данашњим техно, метал или народњачким преобукама. Уосталом, све разлике између ПИНК ТВ и МТВ несутинске су. Да, ми јесмо културна претња читавој овој травестији која се одиграва око нас, а како стоји са оптужбама против нас постаћемо Публик енеми но.1

Често вас доводе у везу са одређеним навијачким групама, приписује вам се и учешће у паљењу амбасаде САД, као и у многим инцидентима који су се одигравали последних година. Зашто?

– Ниједан наш члан нема никакве везе са паљењем амбасаде, нити са тим догађајем имамо везе као организација. Што се везе са навијачким групама тиче, схватам на шта циљате: имамо ли икакве везе са хулиганима? Став СНП 1389 је да не делимо људе на навијаче и оне који то нису. А са хулиганима не сарађујемо, били они навијачи или не. Ево једног примера, који ће вам ово јасно илустровати: 16. фебруара 2008, заједно са организацијама Номоканон и Двери, организовали смо протест испред словеначке амбасаде. Том приликом је дошло и 3000 навијача Црвене звезде и око 600 навијача Партизана. Ни тада ни после, када се ишло у организовану шетњу до Храма Светог Саве, ни један једини инцидент се није догодио. Шетња је прошла у савршеном миру, а на челу колоне ишли су руски монаси који су чак из Русије донели икону Пресвете Богородице. Инцидент који се догодио 24. фебруара (паљење и упад у америчку амбасадy), медији су повезали са нама, јер је циљ да се СНП 1389 прикаже у јавности као профашистичка и насилничка организација не би ли нас потпуно дискредитовали као организацију.

Ви сте од почетка члан 1389?

– Не. Некад сам био у Народном покрету Србије, али та организација више не ради активно. Мени лично, драгоцено је било искуство са НПС-ом када смо у сарадњи са СНП 1389 и удружењем Слобода (које је било љубазно да нам на месец дана уступи своје просторије) организовали велики митинг поводом десетогодишњице почетка бомбардовања Србије. Нисмо се трпали да баш ми тај митинг организујемо, али када смо видели да родољубље наших великих странака посустаје, схватили смо да ако ми нешто не предузмемо, да ће тај датум остати јавно необележен. Ниједна партија није хтела да помогне (ни финансијски, нити на други начин), ни председник Републике, ни градоначелник... нико. Било је то крајње инспиративно, зар не? Кад ако не сад? Ко ако не ми? Нисмо нипошто желели да нас сатерају и затворе у неке сале... хтели смо да стојимо под ведрим небом и да свим нашим "западним пријатељима" кажемо да им све те дарове нећемо заборавити. И доиста, лепо је било видети пред 8000 људи скупа Спасоја Смиљанића, генерала Ивашова, Ремзи Кларка и друге. Што се мене тиче, и ја сам свој циљ постигао – довео сам на Трг у истом циљу окупљене и тзв. леве и тзв. десне – било је ту ројалиста и комуниста (што наших, што грчких), равногораца и скојеваца (не оних анти-фа), наших Косоваца, Крајишника и Новосађана и Београђана. Истина, било је ту и провокатора, али су они брзо напустили скуп и отишли да праве неред по улицама. Тада је СНП 1389 јавно, што је први пут на Балкану, спалио заставу мрске ЕУ – тако је моја и њихова сарадња почела. Ове године симболички смо, на исти дан, запалили заставу НАТО испред Вечне ватре. Легенда исписује нове странице...

Ко вас финансира и да ли је истина да сте у једном тренутку користили просторије ВЈ?

– Каква глупост! Мада, било би добро да је тако. Некада је Покрет 1389 изнајмљивао просторије једног књижевног клуба који се налази иза Народне библиотеке. Тада је постојала организација 1389 и председник те организације је био извесни Радојко Љубичић, који је на њиховој скупштини смењен. Али је он узео печат првобитне организације (баш као што је Вук Драшковић задржао печат Српског покрета обнове када су га сменили Шешељ и други) и тако је задржао право на представљање и врло често се представља као 1389. То је сада организација од три човека који су постали екстремни верски фундаменталисти, али ми никакве везе с њима немамо. Почетне принципе Покрета 1389 наставили су момци као што су Миша Вацић или Игор Маринковић са намером да се нешто заиста ради.

**Покрет 1389 је подељен у време када се распала СРС. У каквој су вези та два догађаја, тј. да ли сада 1389 има два крила од којих је један остао уз СРС а други прешао код
н
апреднака?**

– То је погрешно тумачење. Оно имплицира да је покрет финансиран од неке од тих странака, што је нетачно. Ми се финансирамо малим делом из донација, углавном од обичних људи из иностранства који нам обично око Видовданског марша пошаљу по 20-30 евра, из чланарине која се наплаћује од активних чланова, затим од ходочасничких путовања на КиМ и продајом мајица са нашим логом преко интернета. Отуда намирујемо елементарне трошкове.

Од чега живе и чиме се баве чланови СНП 1389?

– Међу нашим члановима има и старијих девојака и момака, за разлику од других организација које не могу да окупе више од двадесетак младих људи, уз то крајње поводљивих. Ми окупљамо пре свега студентску омладину, неки раде (ја радим на приштинском филозофском факултету, неки раде као приватни предузетници, неки у фабрици), а има и неколико средњошколаца.

А како ми да разликујемо прави 1389,односно вас, и лажни 1389?

– Ми идентификујемо себе као СНП (Српски народни покрет 1389).

Које су ваше акције тренутно?

– Идемо на Косово, опет је време за припрему Видовданског марша и сада ће тај пут бити боље организован зато што смо почели да радимо са људима који су са Косова. То је буквално ходање до Косова, обезбеђена је храна и вреће за спавање, а тамо где није организовано спавање, ми нађемо неке људе, патриоте, који су спремни да нам уступе простор, неку школу, или приватне куће.

Прошле године једна од акција било је гађање кола министара владе Србије међу којима и кола министра за КиМ

? Да ли је то паметна порука на Косову? Зашто их нисте гађали у Београду?

– Прво смо ми били нападнути од обезбеђења.

Да ли је то добра порука на Косову, зар тамо није та порука збунјујућа за онај народ тамо, лоша за међународну заједницу и Албанце?

– Ја се не слажем са тим да Срби међу собом по сваку цену треба да буду сложни. То није добро сем када прети истребљење, а чак и тада чините погрешно ако преговарате о предаји. Има ту једна важна расправа Хуга Гроцијуса с почетка 17. века, у вези са тзв. поморским правом, који између осталог тврди да човек може да прода своју слободу. Али, први ефекат када продате своју слободу јесте да вам онај ко је вашу слободу откупио управо одузме новац којим ју је платио. И на крају будете заклани. Увек када продате своју слободу на крају будете заклани. Неће Срби више под нож. Само још неке будале мисле како ће господар бити добар према њима због њихове верне службе. Знамо каква нам се порука шаље када медији прикривају шта се догодило да генералом

Крстићем у енглеском затвору... човек је клан!!!

Ја се опет враћам на питање, није ли бесмислено гађати кола министра за КиМ баш на Косову где нема полиције која ће вас ухапсити и где евентуално можете да се потучете с његовим телохранитељима или са њим лично...

– Немојте тако, нико нас не штеди, нити имамо нека леђа у власти као тзв. анархисти. Ево, управо се води судски процес против нашег портпарола који је већ био ухапшен током неодржане геј-параде и одлежао месец дана у затвору. Начин на који је ауторка Инсајдера (чије се име не сме помињати) разговарала са Мишом Вацићем је грозан и ја му се дивим како је реаговао. И заиста, можда је погрешно гађати министра, али да ли ће неко приметити да се тај момак показао максималну уздржаност према понашању новинарке Б92 као да је полицијски иследник типа пит-бул, која га је непрестано прекидала, вређала и провоцирала. Штавише, и даље је за нас актуелно суђење које оптерећује наше активности. Миша Вацић има оптужницу која га терети за дискриминацију хомосексуалаца.

Које су законске мере против дискриминације и за шта је Миша Вацић конктерно оптужен?

– Три године.при томе му се приписује наводно поседовање пиштоља, који је наводно откривен у његовом стану 5 дана након што је Миша већ био ухапшен. То вам не личи на подметачину? Тај момак није хохштаплер или неко ко се руководи лажима. Колико ја знам он никада није био предмет полицијских истрага. Оптужница је склепана са циљем да нам се онемогући рад, тако што ће нас криминализовати или представити као нацисте. Па, ко у Србији још може, после свих наших жртава, проповедати нацизам и бити пријатељ нашег народа. СНП 1389 нису ни криминалци, ни нацисти, ни антисемити. Ја бих, када бих имао другачија сазнања, изашао из овог ангажмана. Као човек који ускоро иза себе има пола века, да сам хтео да правим политичку каријеру то бих радио када сам имао 20. Разлог мог ангажмана овде је то што ниједна политичка странка у Србији не изражава политичке интересе српског народа. И ниједна се озбиљно не противи уласку Србије у ЕУ – радикали ионако то кажу тек декларативно.

Хајде да се вратимо на дискриминацију...

Пише: Борис Братина
уторак, 18 мај 2010 19:11

– Што се дискриминације тиче, дискриминисати значи правити разлике и нико нема права од нас да тражи да се тога одрекнемо. Шта, треба да будемо слепи према ономе што се око нас дешава и да се попут техно-мајмуна весело препуштамо чекајући неизбежну пропаст. Као, јесте да ће да нас стрељају, али је бар леп дан.

Ви сте десничари?

– Не, не... Данас је заправо смешно говорити о левици и десници, чак и изван традицијских одређења тих појмова. На нашој политичкој сцени постоји потпуна збрка у погледу њиховог разумевања; многи рецимо мисле да их то што су патриоти квалификује као десничаре. По цену поједностављења, за нас се то одређује овако: ако сте за експлоатацију рада запослених и за владавину финансијског капитала, онда сте десничар. У том смислу СНП 1389 далеко је ближи традиционалној радничкој левици или грчким анархистима. Сад, чињеница је да је десница током 20. века више пажње поклањала националном питању, али за нас питање националног идентитета нипошто није ствар "крви и тла" већ питање скупа вредности које подржавате – ми верујемо да су оне задате косовским заветом.

Да ли то онда значи да сте ближи левици?

– Не, ни то. СНП 1389 не можете ставити у већ постављене фиоке окамењених умова. Европска левица себе је сахранила још седамдесетих година прошлог века, када су Сантјаго Кариљо и Енрике Берлингуер (шефови тадашњих КП Шпаније и КП Француске) измислили "еврокомунизам"; била је то предигра за нешто каснију прелетачку улогу разних европских социјалиста, лабуриста и социјал-демократа и сарадњу са класичном десницом запада, коју су предводили Тачерка и Реган. Ова узајамна корупција десних и левих код нас је довела до тога да се они који спроводе најдеснији политички програм, какав је савремени неолиберализам, идентификују као левица (ДС, ЛДП). Није довољно да се учланите у социјалистичку интернационалу да бисте били левичари, јер, шта је још у тој интернационали социјалистичко? У чему се то битном лабуристи и конзервативци у Британији уопште разликују? Реч је о нечем другом, о обмани, о хиђењу демократије, кроз тзв. двопартијски систем, па су ту неки као 2% лево, а неки као 2% десно, док заправо испашта једино народ који мисли да ту нешто одлучује бирајући између два иста мангупа. Ево и код нас се управо инсталира такав систем, у коме оне као бајаги лево треба да предводи ДС, а оне као бајаги десно СНС. То је само један пример који показује како против народа, дакле и против саме демократије, раде и српска власт и српска опозиција. Ми се томе супротстављамо као и свакој подели српских родољуба на четнике и партизане (опет као на леве и десне). Такве поделе само служе

Пише: Борис Братина
уторак, 18 мај 2010 19:11

израбљивачком марионетском режиму у Србији за саморепродукцију. Нити је данас 1941, нити су 1945. партизани победили зато што су имали бољу идеологију. Победили су зато што су преузели историјску одговорност и борили се, а нису као четници тактизирали и уваљивали се у колаборацију. Данас је друго време и не смемо наседати на исте трикове

Шта ви нудите?

– Ништа. Сви нешто нуде, ништа их не кошта. Човекова реч, као вредност на којој ми инсистирамо, у нашој политици ништа не вреди. Ми наш народ позивамо на саборност, на оно што му је било својствено увек када смо побеђивали. Саборност за нас значи не само тзв. саборност у Христу, већ пре свега праксу непосредне демократије. Знате, када су модерни теоретичари (попут Канта или Хегела) одустајали од идеала античке демократије, тада су за то постојали објективни разлози – држава је, а не град, постала носилац суверенитета и више се грађани нису могли окупити на тргу (агори) како би расправљали и скупа донели одлуку о неком питању. Данас је ситуација, међутим, сасвим другачија; савремена комуникациона технологија омогућава јавну расправу и референдумско изјашњавање на свим нивоима друштвене организације, о било ком питању и у практично било ком тренутку. Исто тако, кад је реч о носиоцима јавних функција, залажемо се за тзв. императивни мандат. Дошло је време "суверених демократија", идеје која има већ много поборника у свету.

Зашто сте против уласка Србије у ЕУ?

– Дуга је то прича, а разлога много. Најпре, либерални капитализам је нешто што својом бити противречи идеји демократије – потпуна је илузија веровати да ће богати икада деловати у складу са општим добром грађана. Надаље, бесмислено је сматрати да Србија треба да се труди како би ушла у ЕУ, јер царство већ само по себи не жели да у свом стомаку има подручје које је изван његове контроле, односно ван граница глатког простора империје. Следи, дакле, да је много теже не ући него ући у ту организацију. Штавише, од њих треба бежати главом без обзира, поготово сада када је одлучујућа. системска криза погодила само срце Вавилонa. Ко би онда био луд да ускаче у ту расходовану и превазиђену крнтију звану ЕУ? И то када њен западни део покушава да терет кризе у што већој мери пребаци на источни, слабије развијени део? Можда они који гледају домаћу телевизију и верују разним мамлазима, који у дану када се дешава највећа дубиоза на Волстриту и лондонској берзи од почетка економског слома (и идеје монетаризма у целини) објављују да је Србија изашла из рецесије – можда и на врби роди грожђе.

Значи, ваши разлози против ЕУ су економског типа?

– Има ту још разлога против једног таквог прикључења. Рецимо, несводиве (или тешко сводиве) разлике у систему вредности и ту се у извесном смислу ради о питању Weltanschauung-а... не иду заједно косовски завет и дух калвинизма... то је као бог и шеширџија. Свакако да ми од западних народа имамо штошта да прихватимо, али нека нас пусте да то примимо својом вољом. Имамо и од других шта да примимо. И наравно, СНП 1389 не одбацује сарадњу са дотичним земљама на економском и културном плану, али наш дефинитивни став је: Не у НАТО, не у ЕУ!!! НАТО је иначе лажна дилема; јасно је да ту Србија никада ногом неће крочити, јер за то нема никаквог легитимитета. Главна политичка битка овде се води управо на питању односа са ЕУ. Према томе, и сами видите да се око тога не руководимо мржњом, већ рационалношћу националног интереса. Ми нисмо неко ко уопште пропагира мржњу. У ЕУ нећемо јер су они издали све темељне принципе европске културе, а сами за себе нису ни војна сила. Једино су Грци међу њима прави Европљани... погледајте како се понашају прави грађани у тренуцима кризе.

Ви мислите да Србија може да одлучује сама о себи?

– Она то мора. Јасно, не треба бити наиван да се може опстати без савезника. Милошевић је у такву позицију био сатеран и видели смо шта се десило. Али, више нису деведесете, а планови о новом светском поретку осташе санак пусти. Историјско клатно, баш онако како је осамдесетих неумољиво кренуло на једну страну, сада се с једнаком нужношћу помера ка другој. Сада земље БРИК предводе светски развој и ми смо дужни да се, у складу са нашим интересима, суочимо са новом политичком реалношћу. На западу још само у домаће сврхе служе приче о САД као водећој сили у свету. У својој невољи, њима и Британији остало је само да изазивају ратове по свету, како би се спасли од пропасти и банкрота. Тога се треба највише чувати.

Србији нису потребни савезници?

– Наравно да нам требају савезници, а Русија је наш природни савезник. Не ради се за нас ту о словенској души и певању заједничких песама из заједничких ратова, мада је увек тако када се дружимо са сестрама и браћом из Русије. Не, нама су важне руске

инвестиције, висока технологија и знање, као и политичко јединство када се ради о односима у свету. Ми хоћемо руске војне базе и ракетну технику која гарантује безбедност нашег неба и државних граница унутар руског пројекта нове европске безбедности. За тако нешто овде постоје школовани људи... идите само у Винчу и друге институте. Хоћемо и кредите ако су нам уопште потребни, само не од ММФ-а, пошто се руски и кинески кредити издају сигурно под повољнијим условима отплате него њихови. Како видите, наши савезници нису само Руси. То су исто тако све оне земље које су или већ извојевале независност према силама глобализма, или су увелико већ у тој борби: дакле, и Иран и Аргентина, и Венецуела и Зимбабве, Северна Кореја и Боливија, Белорусија и Мјанмар. Да даље не набрајам, једном речју, то је свет! Нисмо сами.

Хоће ли нам Руси помоћи и да вратимо Косово?

– Они и овако на томе више настоје од наше државе. (Похваљујемо стручност министра иностраних послова, једино што ради за погрешне људе.) Наравно да ће помоћи својим притиском на САД и ови ће пре или касније попустити ради неког другог уступка, а ми ћемо се сами вратити на КиМ. Да нису Албанци сила која ће се томе супротставити? Онда ће и они проговорити о својој муци свих ових година и боље им је да са нама живе у праведном миру разрешених историјских несугласица, него да верују лажним пријатељима који би се сигурно борили до последњег Албанца. Народима Балкана (рачунајући ту и Словенце) време је да историјски сазру. А да КиМ остаје у Србији, што ће се с временом показати, нема сумње док је нас живих. *Fiat iustitia pereat mundus*, што Латини рекоше.

Да ли ће СНП 1389 постати политичка странка?

– Не знам, класична партија свакако неће постати. Нисмо ми грла у белим оковратницима са спремљеним омчама. СНП 1389 је политичка организација, хтео то неко или не. Наш циљ је да својим примером дамо подстицај другима; то је наш допринос српској саборности. Мисли глобално дејствуј локално, једно је од начела нашег делања. Ако ме питате да ли бисмо излазили на изборе... тешко је око тога сада бити сигуран. Радимо на једном пројекту у саборном духу. Чуће се, дани су пред нама. У сваком случају, нађемо ли се у позицији да је тако нешто разборито, нећемо се уплашити.

(Разговарала **Ана Радмиловић**)